

On Festivals, the leader begins here:

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָה,
הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמָה,
הַגָּבוֹר לְנֹצַח,
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתָיִךְ,
הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רִם וְנִשְׂא.

On Shabbat, the leader begins here:

◀ שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכַתּוּב, רַנְּנֵי צְדִיקִים בַּיהוָה, לְיִשְׂרָאֵל נְאֻה תַּהֲלֶה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תַּתְּהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבָּנוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ, בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר.
◀ שִׁבְן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ [וְאֲמוֹתֵינוּ], לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר,
לְרוֹמֵם, לְהַדִּיר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל־דַּבְרֵי
שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּרִישֵׁי עַבְדֶּךָ מְשִׁיחֶךָ.

הָאֵל God. An anonymous early medieval poet created a short poem elaborating each of the adjectives associated with God at the beginning of the first paragraph of the Amidah (*ha-El ha-gadol ha-gibor v'ha-nora*, "Great, mighty, awe-inspiring God"), concluding with the description from the end of that Amidah blessing where God is called *melekh*, sovereign.

DWELLING FOREVER שׁוֹכֵן עַד. At this point there is a shift to the formal morning service, which is marked musically and in some cases by a change of prayer leader. On festivals, there is a more elaborate description of the relationship to God and so the shift occurs earlier at *ha-El* ("God," at the top of this page).

SING רַנְּנֵי Psalm 33:1.

YOU ARE EXALTED IN THE SPEECH OF THE UPRIGHT בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם. The vision of God seated in heaven pans out to the chorus of the faithful singing on earth. Note that the second word of each line is an acrostic spelling out the name "Isaac" (*yitzhak*).

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. כִּי לָךְ נִאֲמָה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ [וְאִמּוֹתֵינוּ],
 שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמִמְשָׁלָה, נְצַח,
 גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָה, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת.
 < בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
 הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חַי הַעוֹלָמִים.

MAY YOUR NAME BE
 PRAISED שְׁתַּבַּח. This
 b'rakhah marks the com-
 pletion of P'sukei D'zimra,
 which began with Barukh
 She-amar on page 122. The
 two b'rakhot are consid-
 ered complementary and
 one is not recited without
 the other; the psalms and
 biblical passages of P'sukei
 D'zimra are preceded and
 followed by these formal
 blessings, just as the Torah
 reading itself is surrounded
 by blessings.

חֲצִי קַדִּישׁ

Leader:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתָהּ,
 וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְנֵי קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן.

HATZI KADDISH. In Jewish
 liturgical usage, the Hatzi
 (or "partial") Kaddish, call-
 ing us to praise the name
 of God, marks the end of a
 section of the service.

Congregation and Leader:

יְהֵא שְׁמֵךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

Leader:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵךָ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא,
 לְעָלְמָא מִן כָּל־ [לְעָלְמָא לְעָלְמָא מְכָל־] *[On Shabbat Shuvah we substitute: "לְעָלְמָא לְעָלְמָא מְכָל־"]*
 בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תַּשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא,
 וְאִמְרוּ אַמֵּן.